

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) 2016/802

2018/EES/14/31

frá 11. maí 2016

um að draga úr magni brennisteins í tilteknum tegundum fljótandi eldsneytis

(kerfisbinding) (*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFNA,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 1. mgr. 192. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitni efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins⁽¹⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilskipun ráðsins 32/1999/EB⁽³⁾ hefur nokkrum sinnum verið breytt í veigamiklum atriðum⁽⁴⁾. Til glöggvunar og hagræðingar ætti því að kerfisbinda þá tilskipun.
- 2) Eitt af markmiðum umhverfisstefnu Sambandsins, eins og hún er sett fram í aðgerðaáætlunum á sviði umhverfismála og einkum í sjöttu aðgerðaáætlun á sviði umhverfismála, sem var samþykkt með ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1600/2002/EB⁽⁵⁾, og í sjöundu aðgerðaáætlun á sviði umhverfismála, sem var samþykkt með ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1386/2013/ESB⁽⁶⁾, er að ná fram loftgæðum sem valda hvorki umtalsverðum neikvæðum áhrifum né áhættu fyrir heilbrigði manna og umhverfið.
- 3) Í 2. mgr. 191. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins (SUSE) er kveðið á um að umhverfisstefna Sambandsins skuli miða að víðtækri vernd með tilliti til margbreytilegra aðstæðna á hinum ýmsu svæðum Sambandsins.
- 4) Í þessari tilskipun er mælt fyrir um leyfilegt hámarksinnihald brennisteins í svartolíu, gasolíu, skipagasolíu og skipadísilolíu sem eru notaðar í Sambandinu.
- 5) Losun vegna siglinga, sem rekja má til brennslu skipaeldsneytis með miklu brennisteinsinnihaldi, stuðlar að loftmengun af völdum brennisteinsdíoxíðs og efnisagna sem skaðar heilbrigði manna og umhverfið og stuðlar að súru regni. Án þeirra ráðstafana sem settar eru fram í þessari tilskipun hefði losun vegna siglinga fljótt orðið meiri en losun frá öllum uppsprettum á landi.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 132, 21.5.2016, bls. 58. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 29/2018 frá 9. febrúar 2018 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, biður birtingar.

(1) Stjtið. ESB C 12, 15.1.2015, bls. 117.

(2) Afstaða Evrópuþingsins frá 9. mars 2016 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 11. apríl 2016.

(3) Tilskipun ráðsins 1999/32/EB frá 26. apríl 1999 um að draga úr magni brennisteins í tilteknum tegundum fljótandi eldsneytis og breytingu á tilskipun 93/12/EBE (Stjtið. EB L 121, 11.5.1999, bls. 13).

(4) Sjá A-hluta í III. viðauka.

(5) Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1600/2002/EB frá 22. júlí 2002 um sjöttu aðgerðaáætlun Bandalagsins á sviði umhverfismála (Stjtið. EB L 242, 10.9.2002, bls. 1).

(6) Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1386/2013/ESB frá 20. nóvember 2013 um að koma á fót almennri aðgerðaáætlun Sambandsins á sviði umhverfismála til ársins 2020 „Gott líf innan marka plánetunnar okkar“ (Stjtið. ESB L 354, 28.12.2013, bls. 171).

- 6) Súrnum og brennisteinsdíoxíð í andrúmsloftinu skaða viðkvæm vistkerfi, skerða fjölbreytni lífríkisins og útivistargildi svæða og hafa neikvæð áhrif á uppskeru og vöxt skóga. Súrt regn, sem fellur í borgum, getur valdið alvarlegum skaða á byggingum og byggingarsögulegum minjum. Mengun vegna brennisteinsdíoxíðs getur einnig haft umtalsverð áhrif á heilbrigði manna, einkum á þann hóp fólks sem þjáist af sjúkdómum í öndunarfærum.
- 7) Súrnum er fyrirbæri sem nær yfir landamæri og krefst aðgerða, bæði á staðbundnum og landsbundnum vettvangi, sem og á vettvangi Sambandsins.
- 8) Losun brennisteinsdíoxíðs á þátt í myndun svifryks í andrúmsloftinu.
- 9) Loftmengun af völdum skipa sem liggja við bryggju er verulegt áhyggjuefni í mörgum hafnarborgum þegar um er að ræða framtak hafnarborganna til að uppfylla viðmiðunarmörk Sambandsins fyrir loftgæði.
- 10) Aðildarríki ættu að hvetja til notkunar á rafmagn frá landi, þar eð rafmagn fyrir skip nútímans er að staðaldri veitt með hjálparvéllum.
- 11) Sambandið og einstök aðildarríki eru aðilar að samningi efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu (UN-ECE) frá 13. nóvember 1979 um loftmengun sem berst langar leiðir milli landa. Samkvæmt annarri bókun UN-ECE um mengun vegna brennisteinsdíoxíðs, sem berst yfir landamæri, ættu samningsaðilarnir að draga úr brennisteinsdíoxíðmengun sinni svo nemi a.m.k. þeirri 30% skerðingu sem tilgreind er í fyrstu bókuninni og önnur bókun UN-ECE byggir á þeirri forsendu að áfram verði farið yfir hættumörk á nokkrum viðkvæmum svæðum. Nauðsynlegt er að grípa til frekari ráðstafana til að draga úr losun brennisteinsdíoxíðs. Af þeim sökum ættu samningsaðilarnir að draga enn frekar úr losun brennisteinsdíoxíðs.
- 12) Viðurkennt er að brennisteinn, sem er frá náttúrunnar hendi í smáum stíl í olíu og kolum, hafi á síðustu áratugum verið helsta uppspretta brennisteinsdíoxíðslosunar, sem er annar tveggja meginþáttanna sem stuðla að „súru regni“, og ein helsta orsök þeirrar loftmengunar sem gætir á mörgum þéttbýlis- og iðnaðarsvæðum.
- 13) Rannsóknir hafa sýnt fram á að ávinningurinn af því að draga úr losun brennisteinsdíoxíðs með því að skerða magn brennisteins í eldsneyti vegur oft verulega þyngra en sá kostnaður sem gert er ráð fyrir að iðnaðurinn verði fyrir samkvæmt þessari tilskipun. Tæknin til að minnka brennisteinsmagnið í fljótandi eldsneyti er til og reynsla er komin á hana.
- 14) Í samræmi við 193. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins ætti þessi tilskipun ekki að koma í veg fyrir að aðildarríki viðhaldi strangari verndarráðstöfunum eða innleiði þær í því skyni að hvetja til skjótrar innleiðingar að því er varðar hámarksinnihald brennisteins í skipaeldsneyti, t.d. með því að nota aðferðir til að draga úr losun utan SO_x-mengunarvarnarsvæða. Þess er krafist að slíkar ráðstafanir samrýmist sáttmálunum og þær ber að tilkynna til framkvæmdastjórnarinnar.
- 15) Áður en aðildarríki innleiðir nýjar og hertar ráðstafanir ætti aðildarríkið að tilkynna framkvæmdastjórninni um drög að ráðstöfununum í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/1535 ⁽¹⁾.
- 16) Í sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins er þess krafist að sérstakt tillit sé tekið til sérstakra eiginleika ystu svæða Sambandsins, þ.e. frönsku umdæmanna handan hafsins, Asoreyja, Madeira og Kanaríeyja.
- 17) Með tilliti til viðmiðunarmarka, sem gilda um brennisteinsmagn í svartolíu, er rétt að mæla fyrir um undanþágur í aðildarríkjunum og á svæðum þar sem umhverfisskilyrði leyfa.
- 18) Með tilliti til viðmiðunarmarka, sem gilda um brennisteinsmagn í svartolíu, er einnig rétt að kveða á um undanþágur vegna notkunar hennar í brennsluverum sem uppfylla viðmiðunarmörk fyrir losun sem mælt er fyrir um í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/80/EB ⁽²⁾, eða í V. viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/75/ESB ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/1535 frá 9. september 2015 um tilhögun miðlunar upplýsinga um tæknireglugerðir og reglur um þjónustu í upplýsingasamfélaginu (Stjtið. ESB L 241, 17.9.2015, bls. 1).

⁽²⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/80/EB frá 23. október 2001 um takmörkun á losun tiltekinnna mengunarefna frá stórum brennsluverum út í andrúmsloftið (Stjtið EB L 309, 27.11.2001, bls. 1).

⁽³⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/75/ESB frá 24. nóvember 2010 um losun í iðnaði (samþættar mengunarvarnir og eftirlit með mengun) (Stjtið. ESB L 334, 17.12.2010, bls. 17).

- 19) Að því er varðar brennsluver í olíuhreinsunarstöðvum, sem heyra ekki undir gildissvið d-liðar í 2. mgr. 3. gr. eða c-liðar í 3. mgr. 3. gr. þessarar tilskipunar, ætti meðallosun brennisteinsdíoxíðs í slíkum verum ekki að fara yfir þau viðmiðunarmörk sem sett eru fram í tilskipun 2001/80/EB eða í V. viðauka við tilskipun 2010/75/ESB eða í síðari endurskoðun á þessum tilskipunum. Við beitingu þessarar tilskipunar ættu aðildarríkin að hafa í huga að ef skipt er yfir í annað eldsneyti en það sem um getur í 2. gr. ætti það ekki að hafa í för með sér aukningu á losun sýrandi mengunarefna.
- 20) Alþjóðasiglingamálastofnunin (IMO) samþykkti árið 2008 ályktun um breytingu á VI. viðauka við bókunina frá 1997 um breytingu á alþjóðasamningnum um varnir gegn mengun frá skipum, 1973, með breytingum samkvæmt bókun 1978 sem hann varðar (MARPOL-samningurinn), þar sem er að finna reglur um varnir gegn loftmengun frá skipum. Endurskoðaður VI. viðauki við MARPOL-samninginn öðlaðist gildi 1. júlí 2010.
- 21) Í endurskoðuðum VI. viðauka við MARPOL-samninginn eru m.a. innleidd strangari viðmiðunarmörk fyrir brennistein í skipaeldsneyti á SO_x-mengunarvarnarsvæðum (1,00% frá og með 1. júlí 2010 og 0,10% frá og með 1. janúar 2015), sem og á hafsvæðum utan SO_x-mengunarvarnarsvæða (3,50% frá og með 1. janúar 2012 og, að meginreglu til, 0,50% frá og með 1. janúar 2020). Flestum aðildarríkjum er skylt, í samræmi við alþjóðlegar skuldbindingar sínar, að krefjast þess að skip noti, frá og með 1. júlí 2010, eldsneyti með að hámarki 1,00% brennisteinsinnihald á SO_x-mengunarvarnarsvæðunum. Til að tryggja samræmi við þjóðarétt svo og til að tryggja að nýjum, alþjóðlega fastsettum stöðlum fyrir brennistein sé rétt framfylgt í Sambandinu ætti þessi tilskipun að vera í samræmi við endurskoðaðan VI. viðauka við MARPOL-samninginn. Til að tryggja lágmarksgæði eldsneytis, sem skip nota til að fylgja tilskildum reglum varðandi brennslu eða tækni, ætti ekki að leyfa notkun á skipaeldsneyti með brennisteinsinnihald sem fer yfir almenna staðalinn, sem nemur 3,50% miðað við massa, í Sambandinu að undanskildu eldsneyti til skipa sem nota aðferðir til að draga úr losun í lokuðu kerfi.
- 22) Breytingar á IV. viðauka við MARPOL-samninginn, sem varða SO_x-mengunarvarnarsvæði, eru mögulegar samkvæmt málsmeðferðarreglum Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar. Komi til þess að frekari breytingar verði teknar upp, þ.m.t. undanþágur, að því er varðar beitingu takmarkana fyrir SO_x-mengunarvarnarsvæðin í VI. viðauka við MARPOL-samninginn, ætti framkvæmdastjórnin að taka slíkar breytingar til athugunar og, eftir því sem við á, leggja tafarlaust fram nauðsynlega tillögu í samræmi við sáttmálann um starfshætti Evrópusambandsins til að færa þessa tilskipun að fullu til samræmis við reglur Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar að því er varðar SO_x-mengunarvarnarsvæði.
- 23) Tilkoma nýrra mengunarvarnarsvæða ætti að falla undir ferli Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar samkvæmt VI. viðauka við MARPOL-samninginn og ætti að byggjast á vel rökstuddu máli á grundvelli umhverfislegra og efnahagslegra sjónarmiða og rökstudd með vísindagögnum.
- 24) Í samræmi við reglu 18 í endurskoðuðum VI. viðauka við MARPOL-samninginn ættu aðildarríkin að leggja sig fram um að tryggja aðgengi að skipaeldsneyti sem er í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar.
- 25) Með hliðsjón af hnattrænu samhengi umhverfisstjórn mála og losun vegna siglinga ætti að setja metnaðarfulla losunarstaðla á heimsvísu.
- 26) Sambandið mun áfram beita sér fyrir haldbetri vernd, að því er varðar svæði sem eru viðkvæm fyrir SO_x-losun, og fyrir lækkun eðlilegs viðmiðunargildis fyrir þunga skipaolíu innan Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar.
- 27) Farþegaskip eru aðallega starfrækt í höfnum eða nálægt strandsvæðum og áhrif þeirra á heilbrigði manna og umhverfið eru umtalsverð. Í því skyni að bæta loftgæði kringum hafnir og strandir er gerð sú krafa að þessi skip noti skipaeldsneyti með brennisteinsinnihald að hámarki 1,50% þar til strangari staðlar fyrir brennistein gilda um öll skip í landhelgi, sérefnahagslögsögu og á mengunareftirlitssvæðum aðildarríkjanna.
- 28) Til að auðvelda umskiptin yfir í nýja véltækni, sem mögulega getur dregið umtalsvert meira úr losun í siglingageiranum, ætti framkvæmdastjórnin að kanna betur tækifæri til að stuðla að og hvetja til notkunar á gasknúnum vélum í skipum.
- 29) Til að ná markmiðum þessarar tilskipunar er nauðsynlegt að framfylgja skuldbindingum, að því er varðar brennisteinsinnihald skipaeldsneytis, á réttan hátt. Reynslan af framkvæmd tilskipunar 1999/32/EB hefur sýnt að þörf er á öflugra fyrirkomulagi varðandi vöktun og framfylgd til að tryggja rétta framkvæmd þessarar tilskipunar. Í því skyni er nauðsynlegt að aðildarríkin tryggja nægilega tíða og nákvæma sýnatöku úr skipaeldsneyti, sem sett er á markað eða notað um borð í skipum, sem og reglulega sannprófun á skipsdagbókum og afhendingarseðlum fyrir skipaeldsneyti. Einnig er nauðsynlegt að aðildarríkin komi á kerfi með viðurlögum sem eru skilvirk, í réttu hlutfalli við brot og hafa varnaðaráhrif, ef ekki er farið að ákvæðum þessarar tilskipunar. Til að tryggja frekara gagnsæi upplýsinga er einnig rétt að kveða á um að skrá yfir skipaeldsneytisbirgja á staðnum sé gerð aðgengileg öllum.

- 30) Reglufylgni varðandi lág viðmiðunarmörk fyrir brennistein í skipaeldsneyti getur, einkum á SO_x-mengunarvarnarsvæðum, leitt til þess að verð á slíku eldsneyti hækki umtalsvert, a.m.k. til skamms tíma, og getur haft neikvæð áhrif á samkeppnishæfni flutninga á stuttum sjóleiðum í samburði við aðra flutningsmáta sem og á samkeppnishæfni iðnaðar í löndum sem eiga landamæri að SO_x-mengunarvarnarsvæðum. Til að draga úr kostnaði, sem hlýst af reglufylgni, fyrir viðkomandi iðnað er þörf á hentugum lausnum, t.d. í formi annarra, kostnaðarhagkvæmari aðferða til að hlíta reglum en aðferða sem byggja á reglufylgni við eldsneyti og með því að veita stuðning, ef nauðsyn krefur. Framkvæmdastjórnin ætti, m.a. á grundvelli skýrslna frá aðildarríkjunum, að fylgjast náið með áhrifum af reglufylgni siglingageirans við nýja eldsneytisgæðastaðla, einkum með tilliti til hugsanlegra tilfærslna milli flutningsgreina frá sjóflutningum yfir í landflutninga, og ætti að leggja til, eftir því sem við á, viðeigandi ráðstafanir til að sporna gegn slíkri þróun.
- 31) Mikilvægt er að takmarka tilfærslur milli flutningsgreina frá sjóflutningum yfir í landflutninga þar eð aukning á hlutdeild vöruflutninga á vegum myndi í mörgum tilvikum stríða gegn markmiðum Sambandsins varðandi loftslagsbreytingar og auka umferðarteppu.
- 32) Kostnaður við nýju kröfurnar um að draga úr losun brennisteinsdíoxíðs gæti haft í för með sér tilfærslur milli flutningsgreina frá sjóflutningum yfir í landflutninga og gæti haft neikvæð áhrif á samkeppnishæfni iðnaðarins. Framkvæmdastjórnin ætti að nýta sér til fulls gerninga á borð við Marco Polo-áætlunina og samevrópska flutninganetið til að veita markvissan stuðning til að draga úr áhættu á tilfærslum milli flutningsgreina. Aðildarríkjum gæti þótt nauðsynlegt að veita þeim rekstraraðilum, sem verða fyrir áhrifum af þessari tilskipun, stuðning í samræmi við gildandi reglur um ríkisaðstoð.
- 33) Í samræmi við gildandi viðmiðunarreglur um ríkisaðstoð til umhverfisverndar og með fyrirvara um breytingar á þeim í framtíðinni er aðildarríkjunum heimilt að veita rekstraraðilum, sem verða fyrir áhrifum af þessari tilskipun, ríkisaðstoð, þ.m.t. aðstoð vegna endurbóta á starfsemi gamalla skipa, ef slíkar aðstoðarráðstafanir eru taldar samrýmast innri markaðinum í samræmi við 107. og 108 gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, einkum í ljósi gildandi viðmiðunarreglna um ríkisaðstoð til umhverfisverndar. Í þessu samhengi getur framkvæmdastjórnin tekið tillit til þess að með notkun sumra aðferða til að draga úr losun er gengið lengra en kröfurnar í þessari tilskipun segja til um með því að draga ekki eingöngu úr losun á brennisteinsdíoxíði heldur einnig úr annarri losun.
- 34) Auðvelda ætti aðgang að aðferðum til að draga úr losun. Með þessum aðferðum er unnt að draga a.m.k. jafnmikið og jafnvel meira úr losun en unnt er að ná fram þar sem notað er eldsneyti með lágt brennisteinsinnihald, að því tilskildu að þær hafi ekki í för með sér marktæk, neikvæð áhrif á umhverfið, t.d. á vistkerfi sjávar, og að þær séu þróaðar með fyrirvara um viðeigandi samþykki og eftirlitskerfi. Viðurkenna ætti þær staðgönguáferðir sem eru þegar þekktar, t.d. notkun hreinsikerfa um borð fyrir útblástursloft, blanda úr eldsneyti og fljótandi jarðgasi eða notkun lífheldsneytis, í Sambandinu. Það er mikilvægt að efla prófun og þróun nýrra aðferða til að draga úr losun, m.a. til að takmarka tilfærslur milli flutningsgreina frá sjóflutningum yfir í landflutninga.
- 35) Með aðferðum til að draga úr losun er mögulega unnt að draga umtalsvert úr losun. Framkvæmdastjórnin ætti því að efla prófun og þróun þessarar tækni, m.a. með því að huga að því að koma á fót sameiginlegri áætlun, sem er fjármöggnuð sameiginlega, með iðnaðinum á grundvelli meginreglna úr svipuðum áætlunum, eins og t.d. Clean Sky-áætluninni.
- 36) Framkvæmdastjórnin ætti, í samstarfi við aðildarríkin og hagsmunaaðila, að þróa enn frekar þær ráðstafanir sem tilgreindar eru í vinnuskjali framkvæmdastjórnarinnar frá 16. september 2011 sem nefnist „Pollutant emission reduction from maritime transport and the sustainable waterborne transport toolbox“.
- 37) Ef röskun verður á framboði jarðolíu, jarðolíuvara eða annarra vetniskolefna getur framkvæmdastjórnin heimilað að hærri viðmiðunarmörk gildi innan yfirráðasvæðis aðildarríkis.
- 38) Aðildarríkin ættu að koma á viðeigandi fyrirkomulagi til að hafa eftirlit með því að ákvæðum þessarar tilskipunar sé framfylgt. Leggja ætti skýrslur um brennisteinsinnihald fljótandi eldsneytis fyrir framkvæmdastjórnina.
- 39) Þessi tilskipun ætti að innihalda ítarlegar upplýsingar, að því er varðar innihald og framsetningu skýrslunnar, til að tryggja samræmda skýrslugjöf.

- 40) Veita ætti framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja gerðir í samræmi við 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins að því er varðar breytingu á jafngildum losunargildum og viðmiðanir fyrir notkun aðferða til að draga úr losun, sem mælt er fyrir um í I. og II. viðauka við þessa tilskipun, til þess að laga þær að framförum á sviði vísinda og tækni á þann hátt að strangt samræmi við viðkomandi gerninga Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar sé tryggt, og að því er varðar breytingar á 2. gr. (a til e-lið og p-lið), 13. gr. (i. lið b-liðar í 2. mgr.) og 13. gr. (3. mgr.) í þessari tilskipun, til að laga þessi ákvæði að framförum á sviði vísinda og tækni. Einkar mikilvægt er að framkvæmdastjórnin hafi viðeigandi samráð meðan á undirbúningsvinnu hennar stendur, þ.m.t. við sérfræðinga. Við undirbúning og samningu afleiddra gerða ætti framkvæmdastjórnin að tryggja samhliða, tímanlega og viðeigandi afhendingu viðkomandi skjala til Evrópuþingsins og ráðsins.
- 41) Til að tryggja samræmd skilyrði fyrir framkvæmd þessarar tilskipunar ætti að fela framkvæmdastjórninni framkvæmdarvald. Þessu valdi ætti að beita í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 ⁽¹⁾.
- 42) Rétt þykir að nefndin um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum (COSS), sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2099/2002 ⁽²⁾, aðstoði framkvæmdastjórnina við að samþykkja þær aðferðir til að draga úr losun sem falla ekki undir tilskipun ráðsins 96/98/EB ⁽³⁾.
- 43) Viðurlög sem eru skilvirk, í réttu hlutfalli við brot og hafa varnaðaráhrif eru nauðsynleg fyrir innleiðingu á þessari tilskipun. Aðildarríkin ættu að láta þessi viðurlög innihalda fésektir, sem skulu reiknaðar út á þann hátt að tryggt sé að þeir sem hafa efnahagslegan ávinning af brotinu skulu a.m.k. sviptir ávinningnum, og sektirnar skulu hækkaðar jafnt og þétt fyrir endurtekin brot. Aðildarríkin ættu að tilkynna framkvæmdastjórninni um ákvæði varðandi viðurlög.
- 44) Þessi tilskipun ætti ekki að hafa áhrif á skuldbindingar aðildarríkjanna að því er varðar fresti þeirra til lögleiðingar tilskipananna í B-hluta III. viðauka í landslög.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilgangur og gildissvið

1. Tilgangur þessarar tilskipunar er að draga úr losun brennisteinsdíoxíðs sem stafar af brennslu tiltekinna tegunda fljótandi eldsneytis og draga þannig úr skaðlegum áhrifum slíkrar losunar á menn og umhverfið.
2. Draga skal úr losun brennisteinsdíoxíðs, sem stafar af brennslu tiltekinna tegunda fljótandi eldsneytis úr jarðolíu, með því að setja viðmiðunarmörk fyrir brennisteinsinnihald slíks eldsneytis sem skulu verða skilyrði fyrir notkun þess innan yfirráðasvæða, landhelgi og sérefnahagslögsögu eða mengunareftirlitssvæða aðildarríkjanna.

Takmarkanirnar á brennisteinsmagni tiltekinna tegunda fljótandi eldsneytis úr jarðolíu, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, skulu hins vegar ekki gilda um:

- a) eldsneyti sem er ætlað til rannsókna og prófana,
- b) eldsneyti sem er ætlað til vinnslu áður en lokabrennsla fer fram,
- c) eldsneyti sem fer til vinnslu í hreinsunariðnaði,
- d) eldsneyti sem er notað og sett á markað á ystu svæðum Sambandsins að því tilskildu að viðkomandi aðildarríki tryggi að á þessum svæðum:
 - i. séu loftgæðastaðlar virtir,
 - ii. sé svartolía ekki notuð ef brennisteinsinnihald er meira en 3% miðað við massa,

⁽¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 frá 16. febrúar 2011 um reglur og almennar meginreglur varðandi tilhögun eftirlits aðildarríkjanna með framkvæmdastjórninni þegar hún beitir framkvæmdarvaldi sínu (Stjtið. ESB L 55, 28.2.2011, bls. 13).

⁽²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2099/2002 frá 5. nóvember 2002 um að koma á fót nefnd um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum (COSS) og um breytingu á reglugerðum um siglingaöryggi og varnir gegn mengun frá skipum (Stjtið. EB L 324, 29.11.2002, bls. 1).

⁽³⁾ Tilskipun ráðsins 96/98/EB frá 20. desember 1996 um borð í skipum (Stjtið. EB L 46, 17.2.1997, bls. 25).

- e) eldsneyti sem notað er í herskipum og öðrum skipum í þjónustu hersins. Sérhvert aðildarríki skal hins vegar, með því að samþykkja viðeigandi ráðstafanir sem skerða ekki rekstur eða afkastagetu slíkra skipa, leitast við að tryggja að rekstur þeirra sé í samræmi við þessa tilskipun, svo fremi það sé eðlilegt og gerlegt,
- f) hvers kyns notkun eldsneytis í skipi sem er nauðsynleg til að tryggja öryggi skipsins eða bjarga mannlífum á sjó,
- g) hvers kyns notkun eldsneytis í skipi sem nauðsynleg er vegna skemmda sem það eða búnaður þess hefur orðið fyrir, að því tilskildu að gripið hafi verið til allra eðlilegra ráðstafana eftir að skemmdirnar urðu til að koma í veg fyrir umframlosun eða halda henni í lágmarki og að gripið sé til ráðstafana eins fljótt sem auðið er til að lagfæra skemmdirnar. Þetta gildir ekki ef eigandinn eða skipstjórinn ollu skemmdunum af ásetningi eða vegna gáleysis,
- h) eldsneyti sem notað er um borð í skipum sem nota aðferðir til að draga úr losun í samræmi við 8. og 10. gr., með fyrirvara um 5. gr.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „svartolía“:
 - i. allt fljótandi eldsneyti úr jarðolíu, að undanskildu skipaeldsneyti, sem fellur undir SN-númer 27101951 til 27101968, 27102031, 27102035 eða 27102039, eða
 - ii. allt fljótandi eldsneyti úr jarðolíu, annað en gasolía samkvæmt skilgreiningu í b-lið og annað en skipaeldsneyti samkvæmt skilgreiningu í c-, d- og e-lið, sem, á grundvelli eimingarmarkna, fellur undir flokk svartolíu sem ætluð er til notkunar sem eldsneyti og sem eimast minna en 65% miðað við rúmmál (þ.m.t. það sem tapast) við 250 °C með ASTM D86 aðferðinni. Ef ekki er unnt að ákvarða eiminguna með ASTM D86-aðferðinni flokkast jarðolíuvaran engu að síður sem svartolía,
- b) „gasolía“:
 - i. allt fljótandi eldsneyti úr jarðolíu, að undanskildu skipaeldsneyti, sem fellur undir SN-númer 27101925, 27101929, 27101947, 27101948, 27102017 eða 27102019, eða
 - ii. allt fljótandi eldsneyti úr jarðolíu, að undanskildu skipaeldsneyti, sem eimast minna en 65% miðað við rúmmál (þ.m.t. það sem tapast) við 250 °C og sem eimast a.m.k. 85% miðað við rúmmál (þ.m.t. það sem tapast) við 350 °C með ASTM D86 aðferðinni.

Dísileldsneyti, eins og það er skilgreint í 2. lið 2. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 98/70/EB ⁽¹⁾, fellur ekki undir þessa skilgreiningu. Eldsneyti, sem er notað á færanlegar vélar sem eru ekki notaðar á vegum, fellur heldur ekki undir þessa skilgreiningu,

- c) „skipaeldsneyti“: allar tegundir fljótandi eldsneytis úr jarðolíu sem er ætlað til notkunar eða er notað um borð í skipi, þ.m.t. það eldsneyti sem skilgreint er í ISO-staðli 8217. Það tekur til allra tegunda fljótandi eldsneytis úr jarðolíu sem eru í notkun á skipum í siglingum á skipgengum vatnaleiðum eða á skemmtibátum, eins og skilgreint er annars vegar í 2. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 97/68/EB ⁽²⁾ og hins vegar í 3. mgr. 1. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 94/25/EB ⁽³⁾, þegar þessi skip eru á hafi úti,
- d) „skipadísilolía“: allt skipaeldsneyti eins og það er skilgreint fyrir DMB-flokk (e. *DMB grade*) í töflu I í staðlinum ISO 8217, að undanskilinni tilvísun í brennisteinsinnihald,
- e) „skipagasolía“: allt skipaeldsneyti eins og það er skilgreint fyrir DMX-, DMA- og DMZ-flokka í töflu I í staðlinum ISO 8217, að undanskilinni tilvísun í brennisteinsinnihald,

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/70/EB frá 13. október 1998 um gæði bensíns og dísileldsneytis og breytingu á tilskipun ráðsins 93/12/EBE (Stjtið. EB L 350, 28.12.1998, bls. 58).

⁽²⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/68/EB frá 16. desember 1997 um samræmingu laga aðildarríkjanna er varða aðgerðir gegn losun mengandi lofttegunda og agna frá brunahreyflum færanlegra véla sem ekki eru notaðar á vegum (Stjtið. EB L 59, 27.2.1998, bls. 1).

⁽³⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/25/EB frá 16. júní 1994 um samræmingu laga og stjórnsýslufyrirmæla aðildarríkjanna um skemmtibáta (Stjtið. EB L 164, 30.6.1994, bls. 15).

- f) „MARPOL-samningurinn“: alþjóðasamningur um varnir gegn mengun frá skipum, 1973, eins og honum var breytt með bókuninni við hann frá 1978,
- g) „VI. viðauki við MARPOL-samninginn“: viðaukinn sem ber yfirskriftina „Reglur um varnir gegn loftmengun frá skipum“ sem bætt var við MARPOL-samninginn með bókuninni frá 1997,
- h) „SO_x-mengunarvarnarsvæði“: hafsvæði sem Alþjóðasiglingamálastofnunin skilgreinir sem hafsvæði af því tagi samkvæmt VI. viðauka við MARPOL-samninginn,
- i) „farþegaskip“: skip sem flytja fleiri en 12 farþega og farþegar teljast allir aðrir en:
- skipstjóri og skipverjar eða þeir aðrir sem eru ráðnir til tiltekinna starfa um borð í skipi í þágu þess og
 - börn undir eins árs aldri,
- j) „áætlunarferðir“: siglingar farþegaskips milli tveggja eða fleiri hafna eða siglingar frá og til einnar hafnar án viðkomu á öðrum stöðum, annaðhvort:
- samkvæmt birtri áætlun, eða
 - með svo reglulegum eða tíðum ferðum að telja má að um reglubundna áætlun sé að ræða,
- k) „herskip“: skip sem telst til hers ríkis, ber hin ytri merki til að auðkenna slík skip af þjóðerni þess, er undir stjórn yfirmanns, sem stjórn ríkisins hefur formlega skipað og nafngreindur er í viðeigandi herþjónustuskrá eða á jafngildan hátt, og er með áhöfn undir venjulegum heraga,
- l) „skip við bryggju“: skip sem eru tryggilega fest með landfestum eða liggja við akkeri í höfn Sambandsins meðan þau eru fermd, affermd eða hafa stutta viðkomu (e. *hotelling*), þ.m.t. tíminn þegar ekki er verið að vinna við farm,
- m) „að setja á markað“: það að afgreiða eða bjóða fram skipaeldsneyti, gegn borgun eða án endurgjalds, til þriðja aðila og einhvers staðar innan lögsögu aðildarríkja, til brennslu um borð. Undanskilið er að afgreiða eða bjóða fram til útflutnings skipaeldsneyti í lestartrymi skipa,
- n) „ystu svæði“: frönsku umdæmin handan hafsins, Asoreyjar, Madeira og Kanaríeyjar, eins og sett er fram í 349. gr. sáttmálans um starfsemi Evrópusambandsins,
- o) „aðferð til að draga úr losun“: hvers konar útbúnaður, efni, tæki eða búnaður til ísetningar í skip eða önnur aðferð, annars konar eldsneyti eða aðferð til að fara að ákvæðum, sem notuð er sem annar valkostur í stað skipaeldsneytis með lágt brennisteinsinnihald og uppfyllir kröfurnar sem settar eru fram í þessari tilskipun, sem er sannprófanleg, mælanleg og framkvæmanleg,
- p) „ASTM aðferð“: aðferð sem American Society for Testing and Materials mælti fyrir um í útgáfu sinni frá 1976 um skilgreiningar og forskriftir staðla fyrir jarðolíuvörur og smurefni,
- q) „brennsluver“: sérhver tæknibúnaður þar sem eldsneyti er brennt í því skyni að nýta þann varma sem myndast.

3. gr.

Hámarksinnihald brennisteins í svartolíu

- Aðildarríkin skulu gera ráðstafanir sem eru nauðsynlegar til að tryggja að svartolía verði ekki notuð á yfirráðasvæði þeirra, fari innihald brennisteins í henni yfir 1,00% miðað við massa.
- Til og með 31. desember 2015, með fyrirvara um viðeigandi vöktun af hálfu lögbærra yfirvalda að því er varðar losun, gildir 1. mgr. ekki um svartolíu sem er notuð:
 - í brennsluverum sem falla undir gildissvið tilskipunar 2001/80/EB, sem falla undir 1. eða 2. mgr. 4. gr. eða a-lið 3. mgr. 4. gr. þeirrar tilskipunar, og sem uppfylla viðmiðunarmörk fyrir losun brennisteinsdíoxíðs fyrir slík ver sem sett eru fram í þeirri tilskipun,
 - í brennsluverum sem falla undir gildissvið tilskipunar 2001/80/EB, sem falla undir b-lið 3. mgr. 4. gr. og 6. mgr. 4. gr. þeirrar tilskipunar og þar sem mánaðarleg meðaltalslosun brennisteinsdíoxíðs er ekki meiri en 1700 mg/Nm³ og súrefnisinnihaldið í útblæstrinum er 3% miðað við rúmmál í þurru ástandi,

- c) í brennsluverum, sem falla ekki undir a- eða b-lið, þar sem mánaðarleg meðaltalslosun brennisteinsdíoxíðs er ekki meiri en 1700 mg/Nm³ og súrefnisinnihaldið í útblæstrinum er 3% miðað við rúmmál í þurru ástandi,
- d) til brennslu í hreinsunarstöðvum þar sem mánaðarleg meðaltalslosun brennisteinsdíoxíðs í öllum brennsluverum hreinsunarstöðvarinnar er ekki meiri en 1700 mg/Nm³ og súrefnisinnihaldið í útblæstrinum er 3% miðað við rúmmál í þurru ástandi, óháð því hvaða tegund eða samsetning eldsneytis er notuð, en að undanskildum verum sem falla undir a- og b-lið, gashverflum og gashreyflum.

3. Frá og með 1. janúar 2016, með fyrirvara um viðeigandi vöktun af hálfu lögbærra yfirvalda að því er varðar losun, gildir 1. mgr. ekki um svartolíu sem er notuð:

- a) í brennsluverum sem falla undir gildissvið III. kafla í tilskipun 2010/75/ESB og uppfylla viðmiðunarmörk fyrir losun brennisteinsdíoxíðs fyrir slík ver sem eru sett fram í V. viðauka við þá tilskipun eða, ef þau viðmiðunarmörk fyrir losun eiga ekki við samkvæmt þeirri tilskipun, þar sem mánaðarleg meðaltalslosun brennisteinsdíoxíðs er ekki meiri en 1700 mg/Nm³ og súrefnisinnihaldið í útblæstrinum er 3% miðað við rúmmál í þurru ástandi,
- b) í brennsluverum, sem falla ekki undir a-lið og þar sem mánaðarleg meðaltalslosun brennisteinsdíoxíðs er ekki meiri en 1700 mg/Nm³ og súrefnisinnihaldið í útblæstrinum er 3% miðað við rúmmál í þurru ástandi,
- c) til brennslu í hreinsunarstöðvum, þar sem mánaðarleg meðaltalslosun brennisteinsdíoxíðs í öllum brennsluverum hreinsunarstöðvarinnar er ekki meiri en 1700 mg/Nm³ og súrefnisinnihaldið í útblæstrinum er 3% miðað við rúmmál í þurru ástandi, óháð því hvaða tegund eða samsetning eldsneytis er notuð, en að undanskildum verum sem falla undir a-lið, gashverflum og gashreyflum.

Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að engin brennsluver, sem nota svartolíu með brennisteinsinnihaldi sem er meira en um getur í 1. mgr., séu starfrækt án leyfis sem lögbært yfirvald gefur út þar sem viðmiðunarmörk fyrir losun eru tilgreind.

4. gr.

Hámarksinnihald brennisteins í gasolíu

Aðildarríkin skulu tryggja að gasolía verði ekki notuð á yfirráðasvæði þeirra fari innihald brennisteins í henni yfir 0,10% miðað við massa.

5. gr.

Hámarksinnihald brennisteins í skipaeldsneyti

Aðildarríkin skulu tryggja að skipaeldsneyti sé ekki notað á þeirra yfirráðasvæði ef brennisteinsinnihald þess er meira en 3,50% miðað við massa, að undanskildu eldsneyti til skipa sem nota aðferðir, sem falla undir 8. gr, til að draga úr losun í lokuðu kerfi.

6. gr.

Hámarksinnihald brennisteins í skipaeldsneyti sem er notað innan landhelgi, sérefnahagslögsögu og mengunareftirlitssvæða aðildarríkjanna, þ.m.t. SO_x-mengunarvarnasvæði, og í farþegaskipum sem sigla áætluðarferðir til eða frá höfnum Sambandsins

1. Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að skipaeldsneyti sé ekki notað innan landhelgi, sérefnahagslögsögu eða mengunareftirlitssvæða þeirra ef brennisteinsinnihald í þessu eldsneyti miðað við massa er meira en:

a) frá og með 18. júní 2014: 3,50%,

b) frá og með 1. janúar 2020: 0,50%.

Þessi málsgrein skal gilda um öll skip án tillits til þess undir hvaða fána þau sigla, þ.m.t. skip sem hefja ferð sína utan Sambandsins, með fyrirvara um 2. og 5. mgr. þessarar greinar og 7. gr.

2. Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að skipaeldsneyti sé ekki notað innan landhelgi, sérefnahagslögsögu eða mengunarefirlitssvæða þeirra, sem eru innan SO_x-mengunarnarsvæða, ef brennisteinsinnihald í þessu eldsneyti miðað við massa er meira en:

- a) til og með 31. desember 2014: 1,00%,
- b) frá og með 1. janúar 2015: 0,10%.

Þessi málsgrein skal gilda um öll skip án tillits til þess undir hvaða fána þau sigla, þ.m.t. skip sem hefja ferð sína utan Sambandsins.

Framkvæmdastjórnin skal taka tilhlýðilegt tillit til allra framtíðarbreytinga á kröfunum samkvæmt VI. viðauka við MARPOL-samninginn, sem gilda innan SO_x-mengunarnarsvæða, og, eftir því sem við á, leggja fram, án ótilhlýðilegrar tafar, allar viðeigandi tillögur í því skyni að breyta þessari tilskipun til samræmis við það.

3. Gildistökudagur 2. mgr. fyrir öll ný hafsvæði, þ.m.t. hafnir, sem Alþjóðasiglingamálastofnunin hefur tilnefnt sem SO_x-mengunarnarsvæði í samræmi við b-lið 3. mgr. í 14. reglu VI. viðauka við MARPOL-samninginn skal vera 12 mánuðum eftir gildistökudag þessarar tilnefningar.

4. Aðildarríkin skulu bera ábyrgð á að 2. mgr. sé framfylgt, a.m.k. að því er varðar:

- skip sem sigla undir fána þess og
- skip, án tillits til þess undir hvaða fána þau sigla, á meðan þau eru í höfnum þeirra, ef um er að ræða aðildarríki sem liggja að SO_x-mengunarnarsvæðum.

Aðildarríkjum er einnig heimilt að grípa til frekari aðgerða til að framfylgja þessu gagnvart öðrum skipum í samræmi við alþjóðasiglingalög.

5. Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að farþegaskip, sem sigla áætluðarferðir til eða frá einhverri höfn Sambandsins, noti ekki skipaeldsneyti innan landhelgi, sérefnahagslögsögu eða mengunarefirlitssvæða þeirra, sem eru utan SO_x-mengunarnarsvæða, til og með 1. janúar 2020 ef brennisteinsinnihald þessa eldsneytis er meira en 1,50% miðað við massa.

Aðildarríkin skulu bera ábyrgð á að framfylgja þessari kröfu, a.m.k. að því er varðar skip sem sigla undir þeirra eigin fána og skip, án tillits til þess undir hvaða fána þau sigla, á meðan þau eru í höfnum þeirra.

6. Aðildarríkin skulu krefjast þess að dagbók skips sé rétt fyllt út, þ.m.t. aðgerðir þegar skipt er um eldsneyti.

7. Aðildarríkin skulu leggja sig fram um að tryggja aðgengi að skipaeldsneyti, sem er í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar, og tilkynna framkvæmdastjórninni um aðgengi að slíku skipaeldsneyti í höfnum sínum og birgðastöðvum.

8. Ef aðildarríki kemst að raun um að skip uppfyllir ekki staðla um skipaeldsneyti, sem eru í samræmi við þessa tilskipun, á lögbært yfirvald þess aðildarríkis rétt á að krefjast þess að:

- a) lögð sé fram skýrsla varðandi þær aðgerðir sem gripið var til í því skyni að hlíta reglum og
- b) lögð sé fram sönnun þess að reynt hafi verið að kaupa skipaeldsneyti, sem er í samræmi við kröfurnar í þessari tilskipun, fyrir skipið í samræmi við sjóferðaáætlun þess og, hafi eldsneytið ekki verið tiltækt þar sem áætlað var, að reynt hafi verið að finna aðra uppsprettu fyrir slíkt eldsneyti og að þrátt fyrir að leitast hafi verið við að fá skipaeldsneyti, sem er í samræmi við kröfurnar í þessari tilskipun, þá hafi slíkt skipaeldsneyti ekki verið tiltækt til kaups.

Þess skal ekki krafist að skipið víki frá fyrirhugaðri siglingu sinni eða að siglingunni sé frestað að óþörfu til þess að ná fram samræmi.

Ef upplýsingarnar, sem um getur í fyrstu undirgrein, eru lagðar fram fyrir skipið skal hlutaðeigandi aðildarríki taka tillit til allra ástæðna, sem skipta máli, og allra sönnunargagna sem lögð eru fram til að ákveða til hvaða viðeigandi aðgerða skal grípa, þ.m.t. að grípa ekki til eftirlitsráðstafanna.

Skip skal tilkynna fánaríki sínu og lögbæru yfirvaldi viðkomandi viðtökuhafnar ef það getur ekki keypt skipaeldsneyti sem er í samræmi við kröfurnar í þessari tilskipun.

Hafnaríki skal tilkynna það til framkvæmdastjórnarinnar þegar lögð hafa verið fram gögn um skip sem sanna að eldsneyti, sem uppfyllir ákvæði þessarar tilskipunar, hafi ekki verið tiltækt.

9. Aðildarríkin skulu, í samræmi við reglu 18 í VI. viðauka við MARPOL-samninginn:

- a) halda skrá yfir skipaeldsneytisbirgja á staðnum, sem er aðgengileg öllum,
- b) sjá til þess að birgirinn skrái brennisteinsinnihald í öllu skipaeldsneyti, sem er selt á yfirráðasvæði þeirra, á afhendingarseðil sem innsiglað sýni fylgir og fulltrúi viðtökuskipsins hefur skrifað undir,
- c) grípa til aðgerða gegn skipaeldsneytisbirgjum sem uppvísir hafa orðið að því að afhenda eldsneyti sem er ekki í samræmi við forskriftirnar sem tilgreindar eru á afhendingarseðlinum,
- d) sjá til þess að gripid sé til aðgerða til úrbóta til þess að skipaeldsneyti, sem uppgötvast að ekki uppfyllir kröfurnar, uppfylli þær.

10. Aðildarríkin skulu sjá til þess að skipadísilólía sé ekki sett á markað á yfirráðasvæði þeirra ef brennisteinsinnihald hennar er meira en 1,50% miðað við massa.

7. gr.

Hámarksinnihald brennisteins í skipaeldsneyti sem notað er í skipum sem liggja við bryggju í höfnum Sambandsins

1. Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að skip, sem liggja við bryggju í höfnum Sambandsins, noti ekki skipaeldsneyti með meira brennisteinsinnihald en 0,10% miðað við massa og gera skal ráð fyrir nægum tíma fyrir áhöfnina til að ljúka öllum nauðsynlegum aðgerðum við að skipta um eldsneyti eins fljótt og unnt er eftir að lagst er að bryggju og eins nálægt brottför og hægt er.

Aðildarríkin skulu krefjast þess að tíminn, sem tekur að skipta um eldsneyti, sé skráður í dagbók skipsins.

2. Ákvæði 1. mgr. gilda ekki:

- a) ef skip eiga, samkvæmt birtri tímaáætlun, að liggja skemur en tvo tíma við bryggju,
- b) um skip þar sem slökkt er á öllum vélum og rafmagn úr landi er notað meðan þau eru við bryggju í höfnum.

3. Aðildarríkin skulu sjá til þess að skipagasólía sé ekki sett á markað á yfirráðasvæði þeirra ef brennisteinsinnihald hennar er meira en 0,10% miðað við massa.

8. gr.

Aðferðir til að draga úr losun

1. Aðildarríkin skulu heimila notkun aðferða til að draga úr losun skipa, án tillits til þess undir hvaða fána þau sigla, í höfnum þeirra, landhelgi, sérefnahagslögsögu eða á mengunareftirlitssvæðum sem annan valkost í stað þess að nota skipaeldsneyti sem uppfyllir kröfurnar í 6. og 7. gr., með fyrirvara um 2. og 4. mgr. þessarar greinar.

2. Skip, sem nota þær aðferðir til að draga úr losun sem um getur í 1. mgr., skulu stöðugt ná að draga a.m.k. jafnmikið úr losun brennisteinsdíoxíðs og næðist ef notað væri skipaeldsneyti sem uppfyllir kröfurnar í 6. og 7. gr. Jafngild losunargildi skulu ákvörðuð í samræmi við I. viðauka.

3. Aðildarríkin skulu hvetja til þess að skip, sem liggja við bryggju, noti aflgjafakerfi á landi sem aðra lausn til að draga úr losun.

4. Þær aðferðir til að draga úr losun sem um getur í 1. mgr. skulu uppfylla viðmiðanirnar sem tilgreindar eru í gerningunum sem um getur í II. viðauka.

5. Í rökstuddum tilvikum í ljósi framfara á sviði vísinda og tækni, að því er varðar staðgönguáðferðir til að draga úr losun og þannig að strangt samræmi við viðkomandi gerninga og staðla, sem Alþjóðasiglingamálastofnunin samþykkti, sé tryggt, skal:

- a) framkvæmdastjórninni falið vald til að samþykkja framseldar gerðir um breytingar á I. og II. viðauka í samræmi við 16. gr.
- b) framkvæmdastjórnin samþykkja framkvæmdargerðir þar sem mælt er fyrir um ítarlegar kröfur um vöktun á losun, eftir því sem við á. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 17. gr.

9. gr.

Samþykki fyrir aðferðum til að draga úr losun til notkunar um borð í skipum sem sigla undir fána aðildarríkis

1. Aðferðir til að draga úr losun, sem falla undir tilskipun 96//98/EB, skulu samþykktar í samræmi við þá tilskipun.
2. Aðferðir til að draga úr losun, sem falla ekki undir 1. mgr. þessarar greinar, skulu samþykktar í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 3. gr. reglugerðar (EB) 2099/2002, að teknu tilliti til:
 - a) viðmiðunarreglna sem Alþjóðasiglingamálastofnunin hefur samið,
 - b) niðurstaðna tilrauna sem fram fóru skv. 10. gr.,
 - c) áhrifa á umhverfið, þ.m.t. minnkun á losun sem hægt er að ná fram, og áhrifa á vistkerfi í lokuðum höfnum og ármynnum, og
 - d) þess hvort unnt sé að koma við vöktun og sannpröfun.

10. gr.

Tilraunir á nýjum aðferðum til að draga úr losun

Aðildarríkjum er heimilt í samvinnu við önnur aðildarríki, eftir því sem við á, að samþykkja tilraunir á nýjum aðferðum fyrir skip til að draga úr losun skipa sem sigla undir fána þeirra eða á hafsvæðum innan lögsögu þeirra. Meðan á þeim tilraunum stendur skal ekki vera skylt að nota skipaeldsneyti sem uppfyllir kröfurnar í 6. og 7. gr. að því tilskildu að öll eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:

- a) framkvæmdastjórninni og hlutaðeigandi hafnarríki sé tilkynnt um það skriflega a.m.k. sex mánuðum áður en tilraunir hefjast,
- b) leyfi fyrir tilraununum gildi ekki lengur en í 18 mánuði,
- c) í öll hlutaðeigandi skip sé settur upp búnaður, sem ekki er hægt að eiga við, til að vakta stöðugt lofttegundir sem losaðar eru út um reyksháf og að hann sé notaður allt tilraunatímabilið,
- d) í öllum hlutaðeigandi skipum náist að draga a.m.k. jafnmikið úr losun og unnt væri að ná ef farið væri að viðmiðunarmörkum um brennistein í eldsneyti sem tilgreind eru í þessari tilskipun,
- e) viðeigandi kerfi séu til staðar svo að meðhöndla megi allan úrgang, sem fellur til vegna aðferða til að draga úr losun, á öllu tilraunatímabilinu,
- f) áhrif á sjávarumhverfi, einkum vistkerfi í lokuðum höfnum og ármynnum, sé metið á öllu tilraunatímabilinu og
- g) heildarniðurstöður séu lagðar fyrir framkvæmdastjórnina og gerðar aðgengilegar öllum innan sex mánaða frá því að tilraununum lýkur.

*11. gr.***Fjárhagsráðstafanir**

Aðildarríkin mega samþykkja fjárhagsráðstafanir í þágu rekstraraðila sem verða fyrir áhrifum af þessari tilskipun, þar sem slíkar fjárhagsráðstafanir eru í samræmi við gildandi reglur um ríkisaðstoð og þær reglur um ríkisaðstoð sem verða samþykktar á þessu sviði.

*12. gr.***Breyting á framboði eldsneytis**

Verði skyndileg breyting á framboði jarðolíu, jarðolíuvara eða annarra vetniskolefna til þess að erfitt verði fyrir aðildarríki að virða viðmiðunarmörk fyrir hámarksinnihald brennisteins sem um getur í 3. og 4. gr. skal aðildarríkið tilkynna það framkvæmdastjórninni. Framkvæmdastjórnin getur heimilað að hærri viðmiðunarmörk gildi innan yfirráðasvæðis þessa aðildarríkis, þó ekki lengur en um sex mánaða tímabil. Hún skal tilkynna ráðinu og aðildarríkjunum um ákvörðun sína. Sérhvert aðildarríki getur vísað þeirri ákvörðun til ráðsins innan eins mánaðar. Ráðið getur samþykkt, með auknum meirihluta, aðra ákvörðun innan tveggja mánaða.

*13. gr.***Sýnataka og greining**

1. Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að ganga úr skugga um það með sýnatöku að brennisteinsmagn þess eldsneytis, sem er notað, sé í samræmi við 3. til 7. gr. Sýnataka skal hefjast á sama degi og viðkomandi viðmiðunarmörk fyrir hámarksinnihald brennisteins í eldsneyti taka gildi. Hún skal fara fram með reglubundnum hætti og nægilega oft og taka skal nægilegt magn þannig að sýnin séu dæmigerð fyrir eldsneytið sem verið er að rannsaka og, ef um er að ræða skipaeldsneyti, fyrir það eldsneyti sem skip nota meðan þau eru á viðkomandi hafsvæðum eða í höfnum. Greina skal sýnin án ótilhlýðilegrar tafar.

2. Nota skal eftirfarandi aðferðir við sýnatöku, greiningu og skoðun á skipaeldsneyti:

a) skoðun á dagbókum skips og afhendingarseðlum fyrir skipaeldsneyti, og

b) eins og við á, eftirfarandi aðferðir við sýnatöku og greiningu:

i. sýnatöku úr skipaeldsneyti, sem er ætlað til brennslu um borð, þegar það er afhent til skipa, í samræmi við viðmiðunarreglur um töku sýna úr eldsneytisólú (e. *Guidelines for the sampling of fuel oil*), til að staðfesta hvort farið sé að ákvæðum endurskoðaðs VI. viðauka við MARPOL-samninginn, sem var samþykktur 17. júlí 2009 með ályktun 182(59) sjávarumhverfisverndarnefndar Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar, og greining á brennisteinsinnihaldi þess, eða

ii. sýnatöku og greiningu á brennisteinsinnihaldi skipaeldsneytis, sem er ætlað til brennslu um borð í brennslutönkum, þar sem það er tæknilega og efnahagslega mögulegt, og á innsigliðum sýnum úr eldsneytishólfum um borð í skipum.

3. Tilvísunaraðferðin, sem er samþykkt til að ákvarða brennisteinsinnihaldið, skal vera ISO-aðferð 8754 (2003) eða EN ISO 14596:2007.

Til að ákvarða hvort skipaeldsneyti, sem er afhent til skipa og notað um borð, sé í samræmi við viðmiðunarmörk fyrir brennistein, sem krafist er skv. 4. til 7. gr., skal nota sannpröfunaraðferðina fyrir eldsneyti sem sett er fram í VI. viðbæti við VI. viðauka við MARPOL-samninginn.

4. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja framkvæmdargerðir varðandi:

a) tíðni sýnatökkunnar,

b) sýnatökuaðferðir,

c) skilgreiningu á sýni sem er dæmigert fyrir eldsneytið sem verið er að rannsaka.

Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 17. gr.

*14. gr.***Skýrslugjöf og endurskoðun**

1. Eigi síðar en 30. júní ár hvert skulu aðildarríkin, á grundvelli niðurstaðna úr sýnatöku, greiningu og skoðunum sem fram fara í samræmi við 13. gr., leggja skýrslu fyrir framkvæmdastjórnina um samræmi við þá staðla fyrir brennistein, sem settir eru fram í þessari tilskipun, fyrir næstliðið ár.

Framkvæmdastjórnin skal, innan 12 mánaða frá dagsetningunni sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar, taka saman og birta skýrslu um framkvæmd þessarar reglugerðar, á grundvelli skýrslanna sem henni berast í samræmi við fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar og tilkynninganna sem aðildarríkin leggja fram í samræmi við fimmtu undirgrein 8. mgr. 6. gr., um að skipaeldsneyti, sem er í samræmi við þessa tilskipun, sé ekki tiltækt. Framkvæmdastjórnin skal meta hvort þörf sé á því að herða viðkomandi ákvæði í þessari tilskipun og leggja fram viðeigandi tillögur að nýrri löggjöf þess efnis.

2. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2013, leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið ásamt meðfylgjandi tillögum að nýrri löggjöf, ef við á. Framkvæmdastjórnin skal í skýrslu sinni taka til athugunar möguleikann á að draga úr loftmengun, m.a. með tilliti til eftirfarandi: ársskýrslur sem lagðar eru fram í samræmi við 1. og 3. mgr.; loftgæði og súrmun sem í ljós koma; eldsneytiskostnaður; möguleg efnahagsleg áhrif og breytingar á flutningsmáta sem í ljós koma, og árangur við að draga úr losun frá skipum.

3. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir varðandi upplýsingarnar sem skýrslan þarf að innihalda og snið skýrslunnar sem um getur í 1. mgr. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 17. gr.

*15. gr.***Aðlögun að framförum á sviði vísinda og tækni**

Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 16. gr. varðandi aðlögun 2. gr (a- til e-liða og p-liðar.), 13. gr. (i. lið b-liðar 2. mgr.) og 13. gr. (3. mgr.) að framförum á sviði vísinda og tækni. Slík aðlögun skal þó ekki leiða til neinna beinna breytinga á gildissviði þessarar tilskipunar eða á viðmiðunarmörkum fyrir brennistein í eldsneyti sem tilgreint eru í þessari tilskipun.

*16. gr.***Beiting framsals**

1. Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir að uppfylltum þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þessari grein.

2. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja framseldu gerðirnar, sem um getur í 5. mgr. 8. gr. og 15. gr., í fimm ár á tímabili sem hefst 17. desember 2012. Framkvæmdastjórnin skal taka saman skýrslu um valdaframsalið eigi síðar en níu mánuðum fyrir lok fimm ára tímabilsins. Valdaframsalið skal framlengt með þegjandi samkomulagi um jafnlangan tíma, nema Evrópuþingið eða ráðið andmæli þeirri framlengingu eigi síðar en þremur mánuðum fyrir lok hvers tímabils.

3. Evrópuþinginu eða ráðinu er hvenær sem er heimilt að afturkalla valdaframsalið sem um getur í 5. mgr. 8. gr. og 15. gr. Með ákvörðun um afturköllun skal bundinn endir á valdaframsalið sem um getur í þeirri ákvörðun. Ákvörðunin öðlast gildi daginn eftir birtingu hennar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* eða síðar, eftir því sem tilgreint er í henni. Hún skal ekki hafa áhrif á gildi neinna framseldra gerða sem þegar eru í gildi.

4. Um leið og framkvæmdastjórnin samþykkir framselda gerð skal hún samtímis tilkynna það Evrópuþinginu og ráðinu.
5. Framseld gerð, sem er samþykkt skv. 5. mgr. 8. gr. og 15. gr., skal því aðeins öðlast gildi að Evrópuþingið eða ráðið hafi ekki haft uppi nein andmæli innan þriggja mánaða frá tilkynningu um gerðina til Evrópuþingsins og ráðsins eða ef bæði Evrópuþingið og ráðið hafa upplýst framkvæmdastjórnina, áður en fresturinn er liðinn, um þá fyrirætlan sína að hreyfa ekki andmælum. Þessi frestur skal framlengdur um þrjá mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.

17. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar. Sú nefnd skal vera nefnd í skilningi reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.
2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

Skili nefndin ekki álitni skal framkvæmdastjórnin ekki samþykkja drögin að framkvæmdargerðinni og þriðja undirgrein 4. mgr. 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011 gilda.

18. gr.

Viðurlög

Aðildarríkin skulu ákveða viðurlög við brotum á innlendum ákvæðum sem eru samþykkt á grundvelli þessarar tilskipunar.

Viðurlögin, sem ákvörðuð hafa verið, eiga að vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og hafa varnaðaráhrif og geta innihaldið fésektir, sem skulu reiknaðar út á þann hátt að tryggt sé að þeir sem hafa efnahagslegan ávinning af brotinu skulu a.m.k. sviptir ávinningnum, og sektirnar skulu hækkaðar jafnt og þétt fyrir endurtekin brot.

19. gr.

Niðurfelling

Tilskipun 1999/32/EB, eins og henni var breytt með gerðunum sem eru tilgreindar í A-hluta III. viðauka, er felld úr gildi með fyrirvara um skuldbindingar aðildarríkjanna að því er varðar þá fresti til að lögleiða tilskipanirnar, sem tilgreindar eru í B-hluta III. viðauka, og beita þeim.

Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu tilskipunina sem tilvísanir í þessa tilskipun og skulu þær lesnar með hliðsjón af samsvörunartöflunni í IV. viðauka.

20. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

21. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg 11. maí 2016.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

M. SCHULZ

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

J.A. HENNIS-PLASSCHAERT

forseti.

I. VIÐAUKI

JAFNGILD LOSUNARGILDI FYRIR AÐFERÐIR TIL AÐ DRAGA ÚR LOSUN, SEM UM GETUR Í 2. MGR 8. GR.

Viðmiðunarmörk fyrir brennistein í skipaeldsneyti, sem um getur í 6. og 7. gr. þessarar tilskipunar og reglum 14.1 og 14.4 í VI. viðauka við MARPOL-samninginn, og samsvarandi losunargildi sem um getur í 2. mgr. 8. gr.:

Brennisteinsinnihald skipaeldsneytis (% m/m)	Hlutfall losunar á brennisteinsdíoxíði (milljónarhluti) og koltvísýringi (% rúmmálshlutfall)
3,50	151,7
1,50	65,0
1,00	43,3
0,50	21,7
0,10	4,3

Athugasemd:

- notkun á hlutfallslegum losunarmörkum (e. *Ratio Emissions limits*) gildir einungis um notkun á eimuðu eldsneyti, að stofni til úr jarðolíu, eða eldsneytisólíuleifum,
- í rökstuddum tilvikum, þegar dregið er úr styrk koltvísýrings með hreinsieiningu fyrir útblástursloft, má mæla styrk koltvísýrings við inntak hreinsieingarinnar fyrir útblástursloft að því tilskildu að hægt sé að sýna skýrt fram á réttleika slíkrar aðferðar.

II. VIÐAUKI

VIÐMIÐANIR VIÐ NOTKUN AÐFERÐA TIL AÐ DRAGA ÚR LOSUN SEM UM GETUR Í 4. MGR. 8. GR.

Þær aðferðir til að draga úr losun, sem um getur í 8. gr., skulu a.m.k. uppfylla þær viðmiðanir sem tilgreindar eru í eftirfarandi gerningum, eftir því sem við á:

Aðferð til að draga úr losun	Notkunarviðmiðanir
Blanda skipaeldsneytis og uppgufaðrar lofottegundar	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2010/769/ESB ⁽¹⁾ .
Hreinsikerfi fyrir útblástursloft	Ályktun MEPC.184(59), samþykkt 17. júlí 2009 „Þvottavatn úr hreinsikerfum fyrir útblástursloft þar sem notuð eru iðefni, íblöndunarefni, efnablöndur og iðefni, sem skipta máli, sem myndast á staðnum“, sem um getur í lið 10.1.6.1. í ályktun MEPC.184(59), skal ekki losa í hafið, þ.m.t. lokaðar hafnir og ármynni, nema rekstraraðili skipsins sýni fram á að slík losun skolvatns hafi ekki umtalsverð neikvæð áhrif á heilbrigði manna og umhverfið og stofni þeim ekki í hættu. Ef iðefnið sem er notað er vítissóði nægir að skolvatnið uppfyllir viðmiðanirnar sem settar eru fram í ályktun MEPC.184(59) og pH-gildi þess fari ekki yfir 8,0.
Lífeldsneyti	Notkun lífeldsneytis eins og það er tilgreint í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/28/EB ⁽²⁾ sem uppfyllir viðeigandi CEN- og ISO-staðla. Blöndur af lífeldsneyti og skipaeldsneyti skulu uppfylla staðlana fyrir brennistein sem settir eru fram í 5. gr., 6. gr. (1., 2. og 5. mgr.) og 7. gr. í þessari tilskipun.

(1) Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2010/769/ESB frá 13. desember 2010 um setningu viðmiðana fyrir notkun tæknilegra aðferða á gasflutningaskipum í stað notkunar skipaeldsneytis með lágt brennisteinsinnihald sem uppfyllir kröfur í 4. gr. b í tilskipun ráðsins 1999/32/EB um að draga úr magni brennisteins í tilteknum tegundum fljótandi eldsneytis eins og henni var breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/33/EB um brennisteinsinnihald skipaeldsneytis (Stjtíð. ESB L 328, 14.12.2010, bls. 15).

(2) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/28/EB frá 23. apríl 2009 um að auka notkun orku frá endurnýjanlegum orkugjöfum og um breytingu og síðar niðurfellingu á tilskipunum 2001/77/EB og 2003/30/EB (Stjtíð. ESB L 140, 5.6.2009, bls. 16).

*III. VIÐAUKI***A-HLUTI**

Niðurfelld tilskipun með skrá yfir síðari breytingar hennar

(sem um getur í 19. gr.)

Tilskipun ráðsins 1999/32/EB

(Stjttíð. EB L 121, 11.5.1999, bls. 13)

Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1882/2003

(Stjttíð. ESB L 284, 31.10.2003, bls. 1)

Aðeins 19. liður I. viðauka

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/33/EB

(Stjttíð. ESB L 191, 22.7.2005, bls. 59)

Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 219/2009

(Stjttíð. ESB L 87, 31.3.2009, bls. 109)

Aðeins liður 3.4 í viðaukanum

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/30/EB

(Stjttíð. ESB L 140, 5.6.2009, bls. 88)

Aðeins 2. gr.

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2012/33/ESB

(Stjttíð. ESB L 327, 27.11.2012, bls. 1)

B-HLUTI

Frestur til að leiða í landslög

(sem um getur í 19. gr.)

Tilskipun	Frestur til lögleiðingar
1999/32/EB	1. júlí 2000
2005/33/EB	11. ágúst 2006
2009/30/EB	31. desember 2010
2012/33/ESB	18. júní 2014

IV. VIÐAUKI

SAMSVÖRUNARTAFLA

Tilskipun 1999/32/EB	Þessi tilskipun
1. mgr. 1. gr.	1. mgr. 1. gr.
Inngangsorð 2. undirgreinar 2. mgr. 1. gr.	Inngangsorð 2. undirgreinar 2. mgr. 1. gr.
a-, b- og c-liðir í 2. undirgrein 2. mgr. 1. gr.	a-, b- og c-liðir í 2. undirgrein 2. mgr. 1. gr.
Inngangsorð d-liðar 2. undirgreinar 2. mgr. 1. gr.	Inngangsorð d-liðar 2. undirgreinar 2. mgr. 1. gr.
Fyrsti undirliður d-liðar 2. undirgreinar 2. mgr. 1. gr.	i. liður d-liðar 2. undirgreinar 2. mgr. 1. gr.
Annar undirliður d-liðar 2. undirgreinar 2. mgr. 1. gr.	ii. liður d-liðar 2. undirgreinar 2. mgr. 1. gr.
e- til h-liðir 2. undirgreinar 2. mgr. 1. gr.	e- til h-liðir 2. undirgreinar 2. mgr. 1. gr.
Inngangsorð 2. gr.	Inngangsorð 2. gr.
1. liður 2. gr.	a-liður 2. gr.
Fyrsti undirliður 1. liðar 2. gr.	i. liður a-liðar 2. gr.
Annar undirliður 1. liðar 2. gr.	ii. liður a-liðar 2. gr.
2. liður 2. gr.	b-liður 2. gr.
Fyrsti undirliður 2. liðar 2. gr.	i. liður b-liðar 2. gr.
Annar undirliður 2. liðar 2. gr.	ii. liður b-liðar 2. gr.
Lokaorð 2. liðar 2. gr.	Lokaorð b-liðar 2. gr.
3. liður 2. gr.	c-liður 2. gr.
liður 3a í 2. gr.	d-liður 2. gr.
liður 3b í 2. gr.	e-liður 2. gr.
liður 3c í 2. gr.	f-liður 2. gr.
liður 3d í 2. gr.	g-liður 2. gr.
liður 3e í 2. gr.	h-liður 2. gr.
liður 3f í 2. gr.	i-liður 2. gr.
liður 3g í 2. gr.	j-liður 2. gr.
liður 3h í 2. gr.	k-liður 2. gr.
liður 3i í 2. gr.	l-liður 2. gr.
liður 3k í 2. gr.	m-liður 2. gr.
liður 3l í 2. gr.	n-liður 2. gr.
liður 3m í 2. gr.	o-liður 2. gr.
4. liður 2. gr.	p-liður 2. gr.
5. liður 2. gr.	q-liður 2. gr.
3. gr.	3. gr.
3. gr. a	5. gr.

Tilskipun 1999/32/EB	Þessi tilskipun
4. gr.	4. gr.
1. mgr. 4. gr. a	6. mgr. 2. gr.
1. mgr. a í 4. gr. a	6. mgr. 1. gr.
2. mgr. 4. gr. a	6. mgr. 3. gr.
3. mgr. 4. gr. a	6. mgr. 4. gr.
4. mgr. 4. gr. a	6. mgr. 5. gr.
5. mgr. 4. gr. a	6. mgr. 6. gr.
5. mgr. a í 4. gr. a	6. mgr. 7. gr.
5. mgr. b í 4. gr. a	6. mgr. 8. gr.
6. mgr. 4. gr. a	6. mgr. 9. gr.
7. mgr. 4. gr. a	6. mgr. 10. gr.
4. gr. b	7. gr.
1. og 2. mgr. í 4. gr. c	1. og 2. mgr. 8. gr.
2. mgr. a í 4. gr. c	8. mgr. 3. gr.
3. mgr. 4. gr. c	8. mgr. 4. gr.
4. mgr. 4. gr. c	8. mgr. 5. gr.
4. gr. d	9. gr.
4. gr. e	10. gr.
4. gr. f	11. gr.
5. gr.	12. gr.
6. mgr. 1. gr.	13. mgr. 1. gr.
1. mgr. a í 6. gr.	13. mgr. 2. gr.
6. mgr. 2. gr.	13. mgr. 3. gr.
1. mgr. b í 6. gr.	13. mgr. 4. gr.
1. og 2. mgr. 7. gr.	1. og 2. mgr. 14. gr.
1. mgr. a í 7. gr.	14. mgr. 3. gr.
7. mgr. 3. gr.	—
7. mgr. 4. gr.	15. gr.
9. gr.	17. gr.
9. gr. a	16. gr.
10. gr.	—
11. mgr. 1. gr.	Fyrsta málsgrein 18. gr.
11. mgr. 2. gr.	Önnur málsgrein 18. gr.
—	19. gr.
12. gr.	20. gr.

Tilskipun 1999/32/EB	Þessi tilskipun
13. gr.	21. gr.
I. og II. viðauki	I. og II. viðauki
—	III. viðauki
—	IV. viðauki